

[Peder Nørgaard.]

industrien interesserede Parter. Ikke mindst landbrugsmæssigt har Ordningen været af Betydning, idet den har bidraget til Bedring af Rentabiliteten af de Landbrug, der har Adgang til at dyrke Sukkerroer. Det ligger i hele Tidens økonomiske Udvikling, at Prisen til Roedyrkerne for Levering af Roer af den kommende Høst maa forhøjes, og lige saa forstaaeligt er det, at man ikke i dette Øjeblik kan overse Virkningen af alle de Faktorer, som har Indflydelse paa Produktionsudgifterne. Ubestemte Størrelser i denne Henseende er navnlig den Arbejdsløn, der skal betales, samt de Fragtudgifter, der til sin Tid vil blive Tale om. Derfor vil der sikkert i vid Udstrækning være Tilslutning til den Form, den højtærede Handelsminister har givet Forslaget paa dette Punkt, nemlig en øjeblikkelig Forhøjelse af Roeprisen med 30 Øre pr. Dobbeltcentner og en Regulering til December, naar Dokumentation foreligger for hele Udgiftsstigningen ved Sukkerroedyrkingen.

Blandt Dyrkerne vil det afgjort vække Glæde, at Sukkerroearealet udvides. Da der er Ønske om at faa Oplysninger om Fordelelingen af Arealudvidelsen, vil jeg gerne forbeholde mig senere at stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, der dog kun behøver at lægge Beslag paa meget kort Tid. Selv om Arealudvidelsen i Bemærkningerne motiveres med, at den skal tjene til Afbødning af en forventet daarligere Høst, maa det dog haabes, at Høstresultaterne af det forøgede Areal maa blive saa gode, at vi ikke blot faar Sukker nok til vort noget indskrænkede Sukkerforbrug og til en rimelig Reserve, men ogsaa til et mindre Overskud, som vi forhaabentlig kan faa Mulighed for at anvende til Eksportbytte.

At Melisprisen maa forhøjes, er en uundgaaelig Følge af den større Roepris og de Udgiftsstigninger, som knytter sig til Sukkerfabrikkernes Drift. I første Omgang bliver der Tale om en Forhøjelse paa 4 Øre pr. kg, men hermed stopper det næppe. Tidligere havde vi i Sukkerlovene en Maksimumsgrænse for Melisnoteringen, men en saadan findes desværre ikke i det foreliggende Forslag. Forholdene umuliggør dette, og derfor faar den højtærede Handelsminister Beføjelse til at ændre Melisprisen, naar han finder Grundlag for dette. Det svarer for øvrigt til Bestemmelser i et tilsvarende Forslag, der for Tiden er til Behandling i den svenske Rigsdag, efter hvilke den svenske Sukkerpris ikke lægges fast, men afpasses efter de stigende Produktionsudgifter.

Trods alt maa det dog siges, at vi herhjemme har en meget rimelig Sukkerpris i Forhold til Priserne i andre europæiske Lande. Ved Behandlingen sidste Aar gav jeg forskellige Eksempler herpaa. Kun Sverige havde dengang saa lave Priser som vi. Nu er Sukkeret i Sverige dyrere end hos os, idet Noteringen der siden 1. April er 38 svenske Øre pr. kg. Andre Landes Sukkerpriser er dobbelt saa høje eller mere end dobbelt saa høje som vore Priser.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Forslaget til Vedtagelse. Set i Forhold til Verdensmarkedspriserne har Ordningerne forudsat Ofre fra Forbrugernes Side. Med de Stigninger, der er indtraadt for Sukkeret paa Verdensmarkedet, har dette ændret sig en Del. De danske Sukkerfabrikker hævdede da ogsaa i Selskabets Beretning sidste Sommer, at Sukkeret ikke som Følge af Sukkerordningen var dyrere her i Landet, end det vilde have været under frie Omsætningsforhold.

I denne Forbindelse noterer jeg med Tilfredshed, at vi løsnes fra Bestemmelsen om højere Melispriser i det Tilfælde, at Verdensmarkedets Prisnoteringer betinger det. Nu hviler alle Prisgrundlag inden for dette Felt paa vore hjemlige Vilkaar.

Som oplyst af den højtærede Handelsminister har forskellige Omstændigheder sinket Lovforslagets Fremsættelse, og da Saatid er inde, udtaler jeg Forventning om, at Forslaget maa faa en let og hurtig Gang gennem Rigsdagen.

Løje: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling i dette høje Ting. Tiden er fremskredet, og Sukkerroedyrkerne vil gerne nu have Klarhed over, hvordan Ordningen skal være. Det er vel sandsynligt, at Stigningen paa 30 Øre pr. Dobbeltcentner Roer ikke helt dækker Dyrkernes øgede Omkostninger, men paa den anden Side tillægger jeg Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, nogen Værdi, idet det derved gøres muligt at foretage en Efterregulering af Roeprisen i Forhold til en eventuel Udgiftsstigning for legemlig Arbejdskraft og i Transportomkostninger, hvilket naturligvis først lader sig beregne ved Aarets Slutning. For øvrigt kan der maaske være Anledning til ved en kort Udvalgsbehandling at drøfte visse Enkelt-heder i Forslaget.

Grønning: Spørgsmaalet om en Sukkerordning har adskillige Gange været gjort til Genstand for Drøftelse her i Folketinget,